

„Nenávist vyvolává sváry, kdežto láska přikrývá všechna přestoupení.“ Přísloví 10:12

„Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“ Ježíš mu odpověděl: „Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všecko, co Bůh žádá.“ Tu mu Jan již nebránil. Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Matoušovo evangelium 3:13-17

„V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. Milovaní, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat.“ 1. dopis Janův 4:10n

Obráceně!

Vždycky hledáme to, čemu rozumíme a co nás povede, povzbudí a nějak obohatí. Tak co je pro nás takovým bohatstvím při čtení příběhu o Ježíšově křtu? Církev první neděli pro Zjevení Páně dala výrazné pojmenování „Svátek křtu Páně“. A tenhle svátek nás učí, že je všechno jinak, obráceně, než si myslíme.

Budeme si všimnout pro nás užitečných detailů:

1. **Jan křtí, ponořuje lidi do Jordánu.** Místy potok, jinde v čase dešťů rozbourěná říčka hraje v dějinách Izraele důležitou roli. Přejít přes Jordán, to byl velký zlom v putování do Země zaslíbené. Houfy Izraelitů přešly suchou nohou, protože se vody Jordánu zastavily. A z tohoto důvodu se táhnou zástupy lidí ze všech stran za Janem Křtitelem. Hledají změnu, zase nějaký zlom. Jsou si vědomi, že všechno se nějak pokazilo. V jejich životě, v politice, prostě ve všem! A tak jdou za Janem k Jordánu s mnoha nadějemi. Není on ten správný lídr? Skvělý marketingový tah v kampani Jana Křtitele, řekl bychom.
2. **Zatímco tehdy šli suchou nohou, teď musí brodit.** Jan jim o té změně říká jasně, že je spojena s pokáním, změnou mysli, proto káže o změně lidského srdce a přípravě na setkání s Mesiášem a jeho dobrou zprávou. A pak je pravděpodobně do té vody Jordánu vede, provádí je. A tady musíme přiznat, že vůbec nevíme, jak to vypadalo a různé křesťanské tradice se přou o správnou podobu křtu. To je samozřejmě zbytečné plýtvání silami. Důležité je, že Jan „procházel pak celým krajem kolem Jordánu a kázal křest pokání na odpuštění hříchů...“ Podle Lukášova evangelia (3:3) Tento jedinečný počin přivedl také i Ježíše k Jordánu.
3. **A Ježíš chce být pokřtěn.** Jan Křtitel byl zmaten. Trochu to rušilo jeho pojetí křtu. To on, Jan, by měl být od Ježíše pokřtěn, vždyť se jedná o lidskou odpovědnost, o reakci na lidský hřích. Natolik Jan svého bratrance Ježíše znal, tak věděl, že tohle Ježíš nepotřebuje. Ale Ježíš Jana laskavě přinutil, aby nedělal potíže a sestoupil do vody, aby se dal ponořit, aby přebrodil Jordán, zmáchal se ve vodě a překonal říční proud. A prohlásil svůj křest za veškerou spravedlnost, která je potřebná... „abychom naplnili všecko, co Bůh žádá“ (3:15) Tak to říká Janovi.
4. **Obráceně!** Když Ježíš nepotřeboval ponoření na odpuštění hříchů, proč tam tedy sestupoval? Z jeho slov můžeme vytušit, že to viděl jako potřebné. Chtěl se podrobit tomu, co podstupovali všichni.¹ S námi se narodil, s námi vyrůstal, trpěl a nakonec umíral. S hříchem si nezadal, ale do vody sestoupil. Teologická finesa říká, že to udělal proto, aby v té vodě nabral hřích všech lidí na sebe, nasákl jím a donesl jej až na kříž. Je to takové materialistické pojetí, ale má to vtip.

Co z toho všeho je užitečné pro nás?

1. **Že to všechno platí i u nás obráceně.** Jan protestoval a my taky vymýšlíme co udělat, abychom se zasloužili o víru. Pořád hledáme čím začít, co udělat a co prožít, abychom byli správnými křesťany. Aby se dalo říct, že věříme... České či slovanské slovo křest dostalo svůj

¹ Zákon Mojžíšův říká: „Nyní tedy, Izraeli – co od tebe Hospodin, tvůj Bůh, žádá? Jen to, abys ctil Hospodina, svého Boha, krácel po všech jeho cestách a miloval jej. Chce, abys sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší.“ (Deuteronomium 10:12) a tak to chápal jako proroci: „Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“ (Micheáš 6:8)

smysl až s Kristem. Od něj a od jeho kříže je to křest. Náš křest není ten Janův, je to až ten Kristův. On tam do té vody vlezl a my s ním. My jsme pokřtěni v Kristu. Došlo nám, že to udělal pro nás a tak se k němu, do něj noříme. Chceme se zbavit všeho špatného a nasáknout jeho láskou, jeho motivy a silou.²

2. Ježíšův ničím nevyprovokovaný, jasný a pro něj smysluplný krok, že se nechal pokřtít před námi, vysvětluje apoštol jen jako projev lásky: Vždyť „V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. Milovaní, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat.“ (1. dopis Janův 4:10n). On nás miloval dříve, než jsme přišli na svět! Tahle láska dává lidské existenci smysl.
3. **Jan se přestal bránit.** Udělejme to také tak. Přijměme, že je všechno naopak, než jsme si mysleli. Že není třeba dosahovat nebes nějakými postupy výchovy nebo převýchovy. Není třeba schopností hlubokého náboženského pojetí skutečnosti, půstů, darů, tréninku. Opravdu není třeba ničeho dopředu. Je třeba přijmout, že to nejpodstatnější udělal Pán Ježíš sám, udělal to z lásky pro nás. A pak se můžeme ponořit do všeho, co se nám s Kristem nabízí, poznávat bohatsví víry.
4. **Toho poslouchejte!** K Ježíšovu pojetí se přiznala dokonce i nebesa. Tak jsme to četli: „Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“ A evangelisté dodávají „Toho poslouchejte!“ (17:5) A to taky uděláme.

---

² Apoštol Pavel a všechny apoštolské dopisy používají pojem „v Kristu“ a zacitujeme přesně: „...když jsme byli pokřtěni do Krista Ježíše, byli jsme všichni pokřtěni do jeho smrti...“ Dopis Římanům 6:3)